

ਐਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਜੇ.

ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1987 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 406 .

21 ਸਤੰਬਰ 1987

ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XIV)- ਸੈਕਸ਼ਨ 10 – ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ –
ਅਵੈਧ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ – ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਅਪ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ
ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ – ਸਬੰਧ ਫੈਸਲਾ – ਕੀ ਉਚਿਤ ਹੈ – ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਊਟੀ - ਕੀ
ਸੰਦਰਭ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ
ਖਾਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਲੇਬਰ
ਕੋਰਟ ਲਈ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ
ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ
ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਖੋਜ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। (ਪਰਾ ੪)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ : -

- (a) ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਟ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਕੋਈ ਹੋਰ
ਰਿਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਇਸ਼-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਲਾ ਬੋਰ ਕੋਰਟ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-10 ਦੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ
ਆਦੇਸ਼/ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ
ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਲਾਭ।
- (b) ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਜਿਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (c) ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ, ਅਨੁਬੰਧ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਫਾਈਲਿੰਗ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ
- (d) ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜੇਸੀ ਵਰਮਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬੀ ਕੇ ਝਿੰਗਨ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ c227 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ,
ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਰਿਕਾਰਡਰ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਨੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
(ਅੰਕ. ਪੀ.-10) ਦੇ 12 ਜੂਨ, 1986 ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1 ਜੁਲਾਈ, 1977 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਬ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਫਲੀਟੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 12 ਨਵੰਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਰਿਕਾਰਡਰ
ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 9 ਮਾਰਚ, 1977 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਨੇ -
ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਥਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੋਹਰਿਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਦੇ ਅਹੁਦੇ

'ਤੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਹ 30 ਜੂਨ, 1977 ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1 ਜੁਲਾਈ, 1977 ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ, ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ, ਜਾਂਚ, ਆਦਿ 'ਤੇ ਸੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖਿਪ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਸਰ,

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ :-

“1. ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਕਥਿਤ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਥਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਆਫੀਸਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਮੁੱਦਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਸੈਕੰਡਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਸ .

ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੇ.ਵੀ. ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ.)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ i ਨੂੰ U1 ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਟਰਮੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾਲਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਸੀ.ਵਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕੰਮ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ- ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ, ਭਾਵ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਖੋਜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਦਾਰਥਕ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਨਿਲਾਮੀ ਰਿਕਾਰਡਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸੀ। ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਠੋਸ ਖੋਜ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਤ ਸਬੂਤ ਸਿੱਖੀ ਕਿਰਤ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ। ਅਦਾਲਤ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ

ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ - ਮਾਲਕ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਰਿਪੋਰਟ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਰਸੀਦ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ- MW 1 ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ, ਮਾਰਕੀਟ ਸਕੱਤਰ।

ਕਮੇਟੀ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਸਮੇਂ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਰਈਆ ਵਿਖੇ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਹਨ :-

"ਮੇਰਾ ਤਜਰਬਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਾ ਕੰਮਕਾਜ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

ਅਜਿਹੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਦੀ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਜਾਂ ਆਧਾਰ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਾਕਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ 15 ਜੂਨ, 1978 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ "ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਜਣ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(5) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, 12 ਜੂਨ, 1986 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-10) ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ. ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਚੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡੀਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਸੋਢੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਰਾਜ ਪਾਲ ਓਸਵਾਲ, - ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1978 ਦਾ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 17 ਅਤੇ 18

1 ਅਕਤੂਬਰ 1987

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1957 ਦਾ XXVII) – ਸੈਕਸ਼ਨ 16-ਏ (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) – ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 1957 – ਨਿਯਮ 3 ਬੀ – ਸੈਟਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ – ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ – ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ – ਕੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।